Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT

No 27 4 JULI 1953

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

HEBBEN jullie gehoord van het avontuur, dat twee achtjarige jongens uit Schagen (In Noord-Holland) hebben beleefd? Ik denk het niet, want voor zo ver ik weet heeft dit echt-gebeurde verhaal maar in één krant gestaan. Ik vertel het dus eventjes na, zoals ik het heb gelezen. Voor het gemak zal ik die jongens Jaap en Dick noemen. Zij wonen dus in Schagen en zijn dikke vrienden van elkaar. Ook zijn zij allebei goede vrienden van ons blad „Donald Duck" en elke week lezen zij het helemaal uit. Dat doen jullie natuurlijk allemaal, maar Jaap en Dick doen nog veel meer. Zij denken over Donald Duck, zij praten over Donald Duck en zij dromen van Donald Duck.

Onlangs kwam er een merkwaardig plan in hun achtjarige bolletjes op. Zij zeiden tot elkaar: „Donald Duck woont in Amsterdam en wij gaan hem daar eens opzoeken. Dat zal hij beslist leuk vinden."

En op een Maandagmiddag trokken zij er op uit. Zij namen hun fietsjes en reden in de richting van Amsterdam. Nu zullen jullie wel weten, dat Schagen een heel eind van Amsterdam verwijderd ligt en dat je eerst in de stad Alkmaar komt. Jaap en Dick fietsten dus vrolijk Alkmaar binnen. Zij waren nog helemaal niet moe en wilden vlug doorrijden naar Amsterdam om zo gauw mogelijk bij Donald Duck op bezoek te gaan.

In Alkmaar echter kreeg een van de jongens „hoge nood", zoals dat heet en in die nood moest voorzien worden. Zij belden dus aan bij een huis en aan de mevrouw, die de deur opende, vroegen zij of zij even „mochten". Mevrouw vond dit goed, maar zij keek toch vreemd op, toen zij hoorde, dat Jaap en Dick helemaal uit Schagen kwamen fietsen en dat zij op weg waren naar Donald Duck in Amsterdam! Zij was daarom zo verstandig de politie op te bellen en in een wip verscheen er een agent. Jullie begrijpen, dat het avontuur toen meteen uit was. De beide jongetjes werden gauw naar huis gebracht in Schagen en ik denk, dat zij wel goed zullen nadenken, voordat zij nog eens aan zo'n tocht beginnen!

Ik vertel jullie dit alles omdat ik weet, dat jullie dit verhaal wel leuk zullen vinden. Maar ik moet er toch bij zeggen, dat Jaap en Dick eigenlijk iets heel verkeerds hebben gedaan. Natuurlijk mochten zij niet zo maar, zonder toestemming van hun ouders, er op uit trekken. Dat was ongehoorzaam en gevaarlijk. De jongens hadden een groot ongeluk kunnen krijgen. Ik reken er dan ook op, dat geen van mijn vrienden en vriendinnen het voorbeeld van Jaap en Dick zullen volgen. Ik vind het al mooi genoeg als jullie „Donald Duck" een prettig blad blijven vinden. En als jullie mij willen schrijven dan kunnen jullie rustig je gang gaan. Alle briefjes zijn welkom en jullie vriendschap vind ik in één woord fijn.

DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Van de week kreeg ik een brief uit Zuid-Afrika! Met mooie foto's er bij, waarop mijn vriendje, die de brief schreef, stond met een paar buurjongens. Mijn vriendje schreef, dat Zuid-Afrika een heel mooi land is, de school is heel anders dan in Nederland! Jullie ziet, de brieven komen van ver! Jullie kunt ook altijd schrijven naar Oom Donald, het adres is: Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet staan: Oom Donalds Brievenbus. Alle brieven worden beantwoord, rechtstreeks of hier in het blad!

TINIE VAN DER WERFF, HAARLEM: Het is helemaal niet zo erg, dat je met de vacantie niet uit logeren kunt gaan, want je woont in Haarlem en daar kun je juist heerlijk uitgaan. Denk maar eens aan de zee en aan de duinen! Ik zou er jaloers op kunnen worden!

EVERT VAN RIJN, LEEUWARDEN: Ja, je moet maar goed je best doen, voor het proefwerk weer begint, dan heb je alle kans dat je weer een mooi rapport krijgt! En een fiets als belonting is niet mis!

HANS WESTER, EINDHOVEN: Nu zie je maar, hoeveel je in ons blad te weten kunt komen! Je zegt, dat je je zo voor vogels interesseert en dat je het vogelpraatje zo leuk vond! Wel, dat doet me plezier, een goete beurt voor Oom Donald!

Vervolg op pag. 11

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

Op de tekening zie je 8 regels, elk verdeeld in hokjes. Ieder hokje is bestemd voor 'n lettergreep, die naast de regels staan. Wanneer alle lettergrepen in het juiste hokje staan, dan moet er in de eerste hokjes van boven naar beneden de naam komen te staan van iets, waardoor Nederland beroemd is geworden. Die naam schrijf je op een briefkaart, die je stuurt aan: Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Zorg dat de oplossing vóór 9 Juli in Amsterdam is!

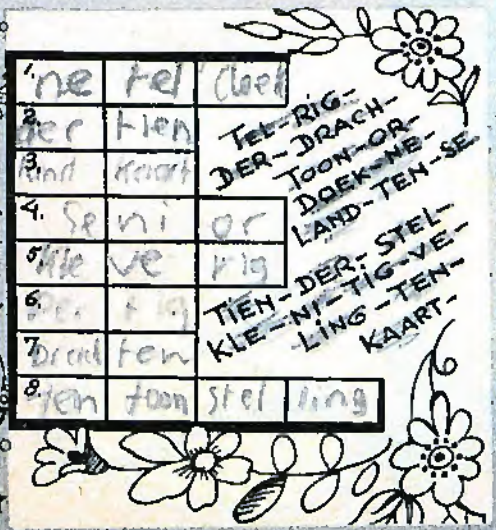

Van links naar rechts:
1. dunne stof
2. het z.g. ongeluksgetal
3. kaart, waarop landen zijn getekend
4. de oudste
5. tets, dat kleeft is.....
6. 3 x 10
7. Plaats in Friesland
8. verzameling voorwerpen, die door het publiek bekeken kunnen worden.

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak ses - 20 Brownie. Model E. Winkelwaarde f 28.-: tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50; derde tot en met tiende prijs: een fraai vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL!

De prijswinnaars van de wekelijkse puzzle nummer 21 zijn:
Eerste prijs, een fototoestel: Jaap Geleynse, „De Keet", **Renesse**; Tweede prijs, een vulpen: Annte Pessink, Heyinckstraat 12, **Deventer**; Derde t.m. tiende prijs, een vulpotlood: Annie Kuper, Verl. Vaart Z.Z.87, **Erica**; Joop de Rooy, Ringweg 11, **Spaarndam**; Philomeen Jorritsma, Hotel Rozenhof, **Beek**; Wietske Bosma, Woudsterweg 34, **Heerenveen**; Willie van Schijndel, Hinthamerstraat 135, **Den Bosch**; Frans van Es, Vinkenstraat 95b, **Rotterdam**; Henny van Eyk, Sloetstraat 145, **Arnhem**; P. Mol, Catharijnestngel 70, **Utrecht**.

De oplossing van puzzle nummer 25 luidt: Bloemenhandelaar.

OMA DUCK

WALT DISNEY

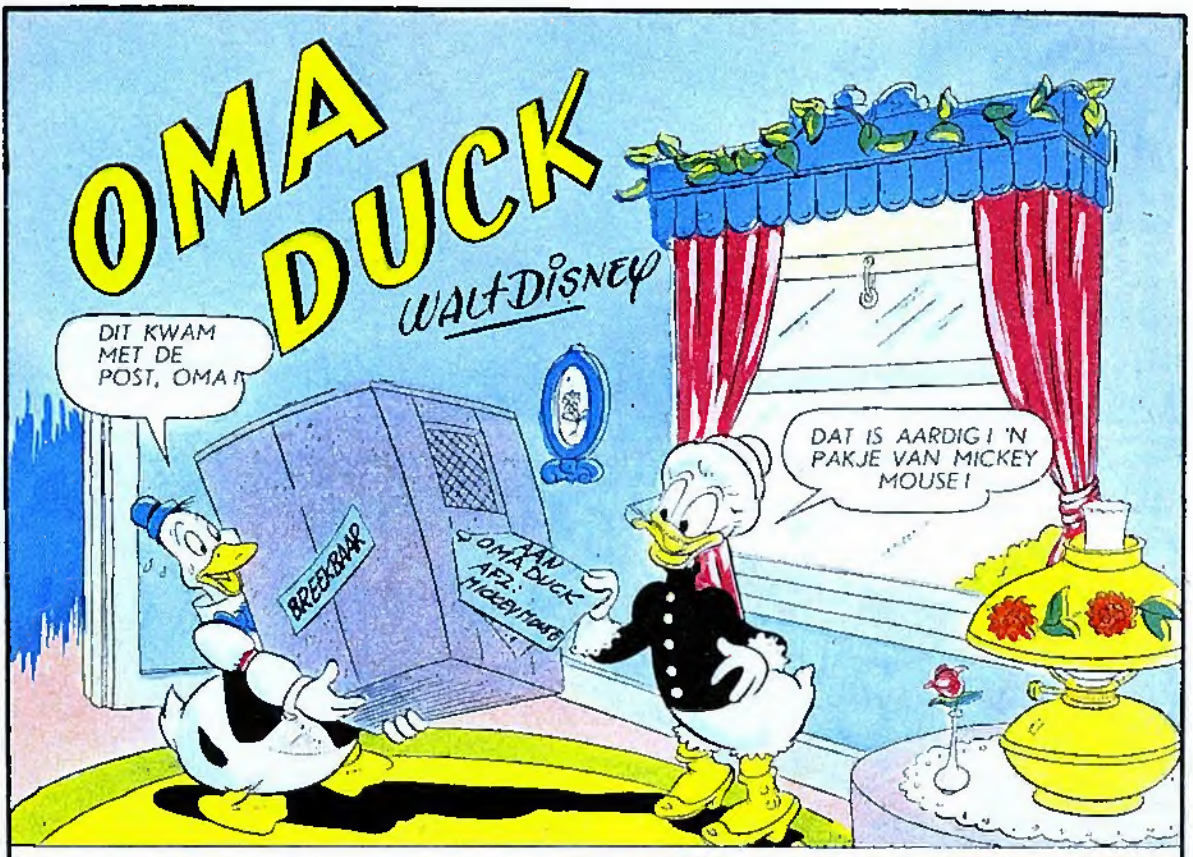

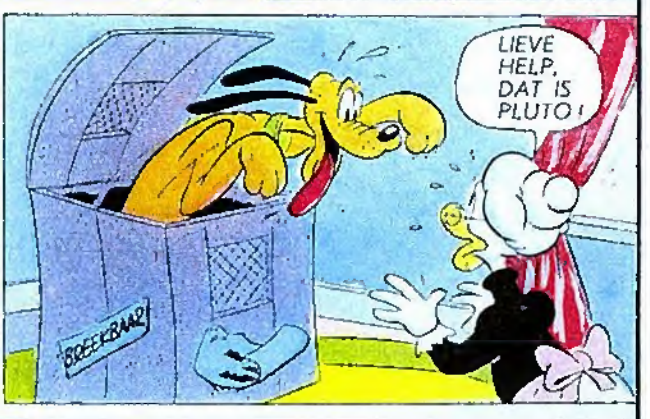

Vervolg blz. 6

Tokkie Tor

DOOR WALT DISNEY

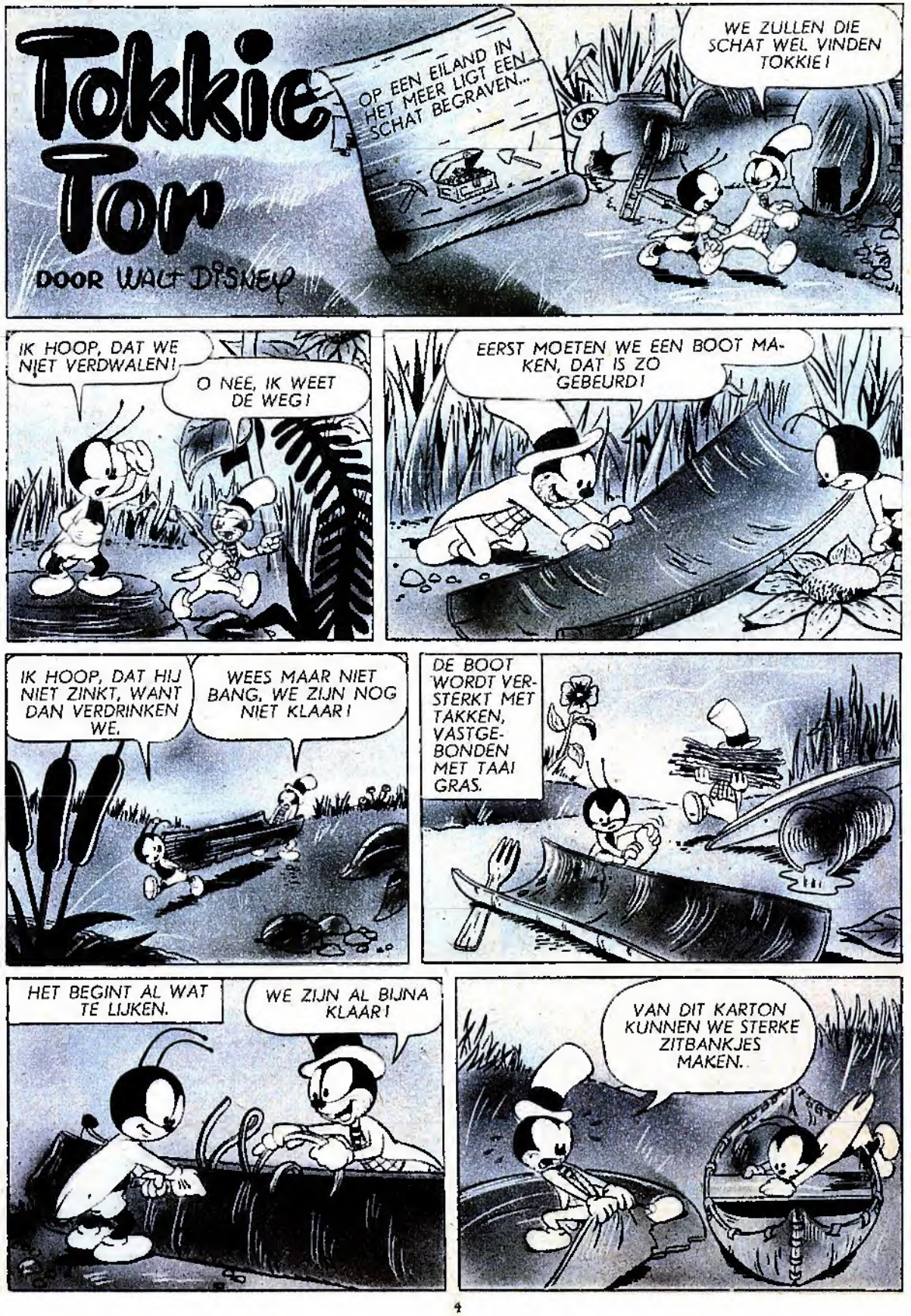

Vervolg blz. 8

Vervolg v. blz. 5

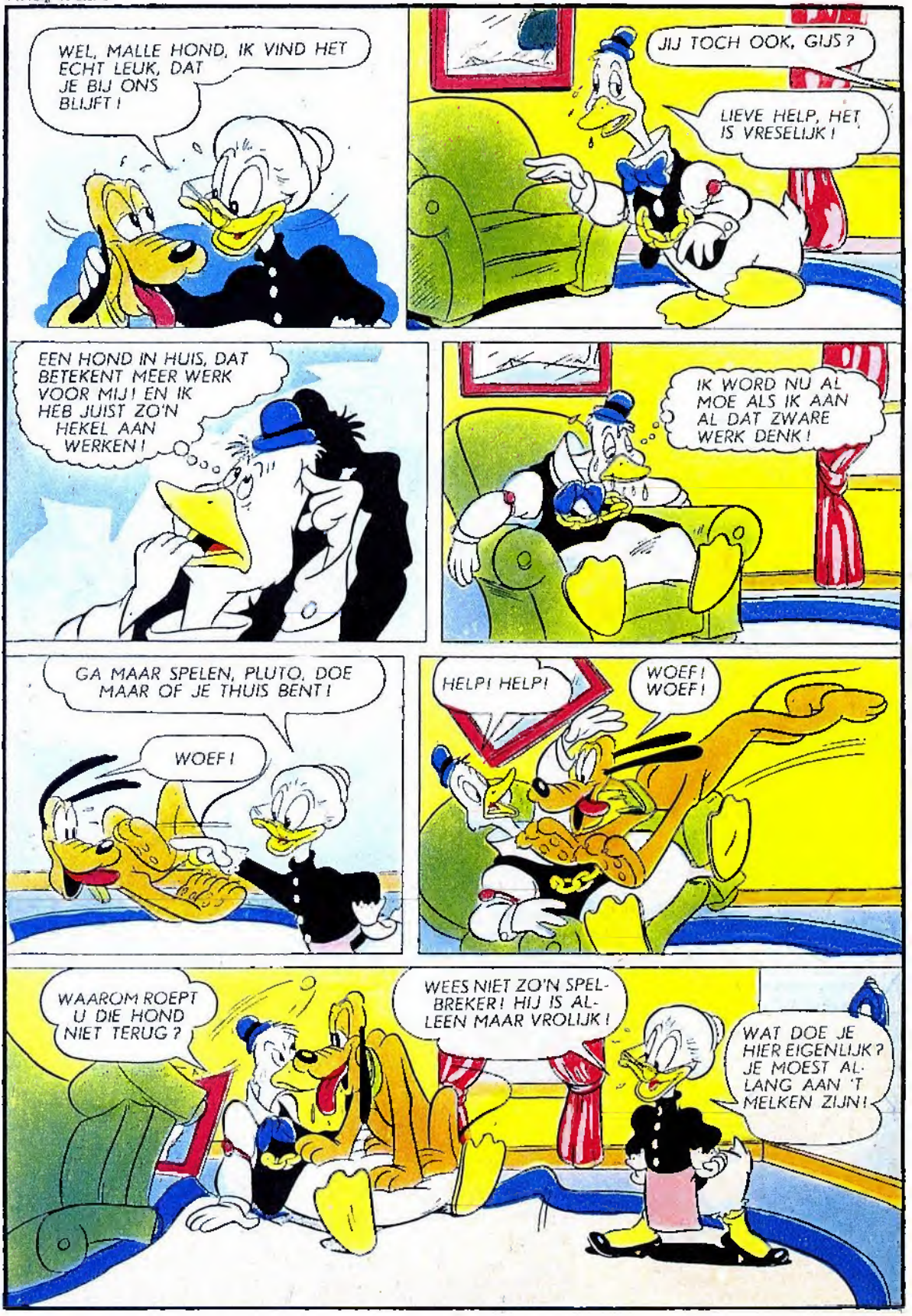

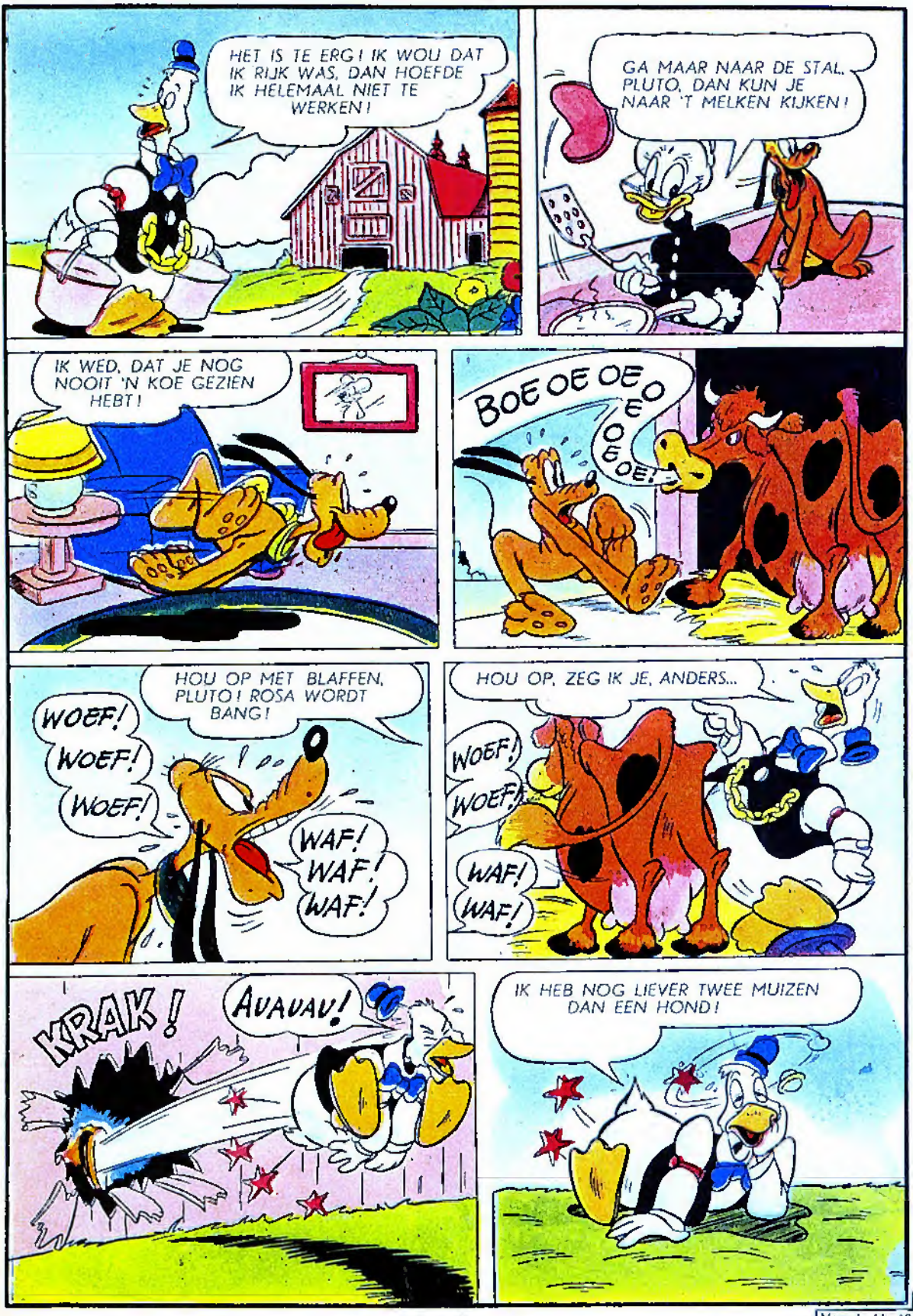

Vervolg bls. 10

Vervolg v. blz. 5

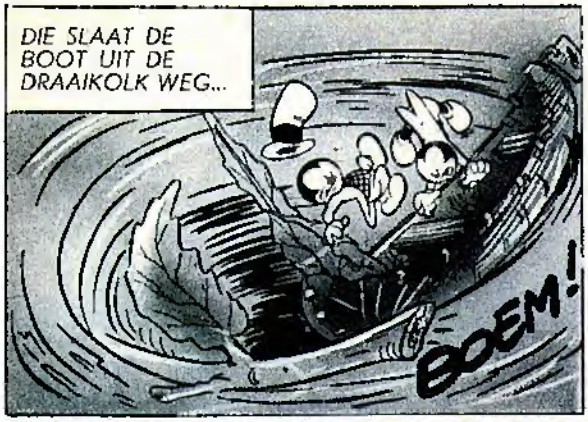

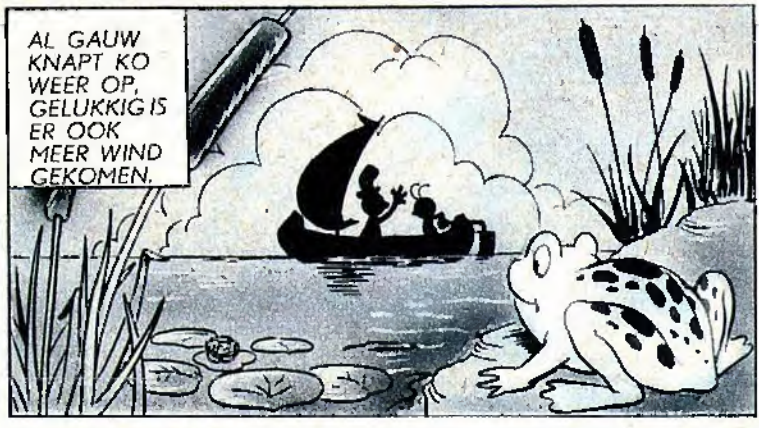

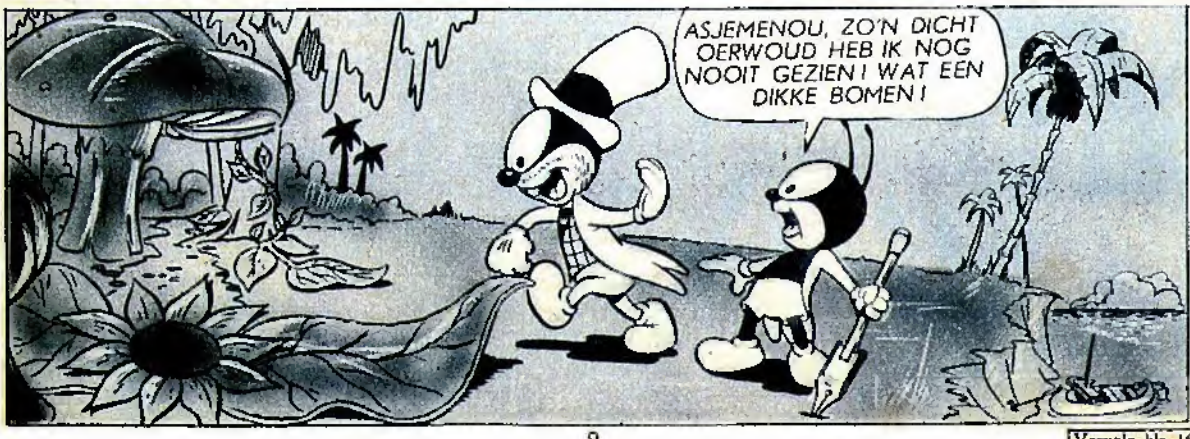

Vervolg blz. 16

Vervolg v. blz. 7

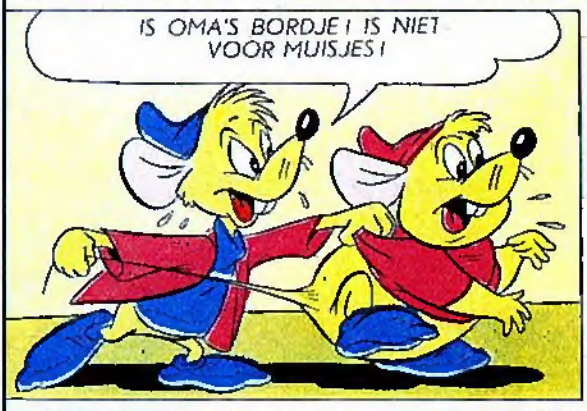

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

GROTE SPORTFIGUREN
WIM HUISMAN

Dit keer gaan we eens wat vertellen over een kampioen in de denksport: de nieuwe Nederlandse titelhouder dammen, Wim Huisman uit Leiden. Wim Huisman was vroeger helemaal niet zo gek op dammen, hij voetbalde liever en hij was een uitblinker in de gymnastiekles! Maar toen hij 14 jaar was, kreeg hij de smaak van het damspel opeens

te pakken. Dat kwam omdat hij na een ernstige operatie niet meer aan de veldsporten mee moeht doen. Zijn vader was ook een heel goed dammer en Wim had dus een goede leermeester! Dat bleek al gauw, want toen hij 15 jaar was, werd hij hoofdklasse-kampioen van het district Leiden. Vier jaar later moeht hij deelnemen aan de strijd om het Nederlands kampioenschap. Hij werd vierde! Daarna is hij nog drie keer kampioen van Zuid-Holland geworden. Elk jaar behoorde hij vervolgens tot de zes beste dammers van Nederland en steeds toonde hij zich de sterkste in het district Leiden. Een paar weken geleden werd weer om de Nederlandse kampioenstitel gestreden. De Amsterdammer Keller en Wim Huisman eindigden met hetzelfde aantal punten. In drie extra partijen moesten deze twee toen uitmaken wie kampioen zou worden. Iedereen gaf Keller de meeste kans, omdat deze al twaalf keer kampioen was geweest. Het werd echter een grote verrassing, want de Leidenaar behaalde de titel met 4—2!
Voor de kenners, die Wim Huisman hebben zien spelen, was deze uitslag minder verrassend. Zij herinnerden zich maar al te goed, dat Wim in het tournooi om de wereldtitel (eind vorig jaar) niet eenmaal verslagen werd. Zelfs de wereldkampioen, de Nederlander Piet Roozenburg, die niet aan de strijd om de Nederlandse titel deelnam, kon het tegen Huisman niet verder brengen dan gelijk spel.
Nu bereidt Wim zich voor op het wereldkampioenschap blindspelen. Dat is een spel aan zes borden, waarbij hij niet mag kijken, als zijn tegenstander zet. Heel moeilijk dus, maar Wim maakt een beste kans.

JE KUNT HET GELOVEN WANT...
HET STOND IN DE KRANT

EEN LEEUW, DIE BANG WAS. In een stad in Amerika stortte onlangs door een harde windstoot een circustent in elkaar. De twee duizend toeschouwers, die juist met alle aandacht keken naar een prachtig dressuurnummer met leeuwen en tijgers, probeerden in een volslagen duisternis zo gauw mogelijk onder het tentzeil uit te komen. In de verwarring, die was ontstaan, wist een leeuw uit de grote dressuurkooi te ontsnappen, maar hij bleek door het ongeluk zo geschrokken te zijn, dat hij later angstig neergehurkt onder het zeil werd „gevonden". De leeuw keerde bereidwillig naar zijn „veilige" kooi terug!

(Vervolg van pag. 2)

ELLY HOEFNAGEL, MIDDELBURG: Vader en moeder hebben zeker gelijk, als ze zeggen, dat je moet sparen. Met sparen kom je veel verder; als je iedere week je centjes maar versnoepi, kun je nooit 'ns iets mools kopen!
PIET KAMPHUIS, ZWOLLE: A. D. is de afkorting van Anno Domini en dat betekent: In het jaar onzes Heren. Als er b.v. op een huis staat: A.D. 1780, dan betekent dat, dat dit huis in 1780 gebouwd werd.
RIKIE VERLAAN, AMSTERDAM: Heb maar geduld, Rikie, je wordt vast wel gauw beter! Vooral nu het weer zo mooi wordt; je kunt nu vaak in de zon liggen! Wedden, dat je vóór de grote vacantie weer op straat speelt?
WIM HOGEDOORN, VELP: Bedankt voor het leuke verhaal met de prachtige tekeningen! Schrijf nog maar eens zo'n verhaal, ik bewaar ze allemaal, en ik lees ze van tijd tot tijd nog eens door!

Je vindt hier twee kolommen met woorden. Het bovenste woord van de eerste kolom past echter niet bij het bovenste woord van het tweede rijtje. Toch is er in deze tweede rij wel een woord, dat bij apen hoort. Weet je dat te vinden en kun je ook alle andere goede combinaties vinden?

apen	-	programma
venster	-	kool
radio	-	kuil
beren	-	schaal
boeken	-	pot
fruit	-	kussen
divan	-	pen
tabaks	-	bank
school	-	sleun
schrijf	-	lokaal

EVEN NADENKEN

Hier volgen drie moeilijke vragen, waarvan je het antwoord moet proberen te vinden, zonder even aan de antwoorden, die op een andere pagina staan, op te zoeken!
1. Van welk gebergte is de Mount Everest een bergtop? 2. Wat is een pharao? 3. Wie is de tegenwoordige koning van Zweden?

KABOUTER VINGERHOED HEEFT VISITE

Van een vel wit tekenpapier gaan we een hele kaboutervisite maken. Je neemt eerst de tekening, die je hier ziet, over op dun doorschijnend papier. Dan leg je een stukje carbonpapier met de glimmende kant naar beneden op het tekenpapier en daarop komt de tekening, die je met een niet te scherp gepunt potlood netjes op het tekenpapier overdrukt. Vervolgens ga je de tekening kleuren, met kleurpotloden, met waterverf of plakkaat verf. Het stoeltje wordt bruin, de hoed van de kabouter rood met witte noppen, gezicht en handen roze, de baard blijft wit, het jasje maak je groen en het broekje rood-zwart en de klompen geel. Is alles klaar dan knip je de tekening uit. Vervolgens vouw je de voorkant en de beide zijkanten langs de stippellijn naar omlaag, zodat je een model van een stoeltje krijgt. Tenslotte vouw je de laatste kant omhoog en dan zie je dat kabouter Vingerhoed heerlijk op zijn gemak de kaboutervisite, die je nu zelf verder kunt maken, zit af te wachten.

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2.45 per kwartaal. *Copyright 1953 Walt Disney Productions „De Geïll. Pers" N.V. Alle rechten — voorbehouden.*

SCHATTENEILAND

JIM HAWKINS zucht naar avontuur zou dan eindelijk in vervulling gaan! Hij had er zelf het nodige toe bijgedragen om de kaart van Schatteneiland in goede handen te brengen. En als beloning zou hij nu meemogen om de schat te zoeken! De dokter was al naar Bristol toe en Jim hoefde alleen maar te wachten op bericht om daar ook heen te gaan! Eindelijk kwam de brief: „Jim, jongen het is voor elkaar! De jonker heeft een pracht van een schip gekocht! Kom maar gauw!" Wat was Jim blij! Hei was wel even moeilijk om moeder vaarwel te zeggen, maar Jim beloofde om heel voorzichtig te zijn, dan zou hij zeker terugkomen! Na een lange rit in de hobbelende postkoets kwam hij in Bristol aan. Wat was dat een grote stad en wat was er veel te zien! Jim keek zijn ogen uit naar al die vreemde dingen, maar veel tijd kreeg hij daar niet voor. Want daar waren de jonker en de dokter ook al.

„Ha, ha," lachte de eerste, „daar is onze scheepsjongen ook. Nu is de hele bemanning compleet."

„Gaan we nu meteen varen?" veronderstelde Jim. „Nog even geduld, jonge man; kijk eerst eens tussen die twee boten hier vlak voor aan de kade door. Zie je daar dat trotse schip met die prachtig bewerkte boeg?"

Nauwelijks had de jonker dit gezegd, of Jim las op het aangeduide schip de naam: Hispania! „Onze boot!" jubelde Jim. „Wat een grote en prachtige boot!" „Dat wou ik ook zeggen," genoot de jonker. „Daar kunnen veel meer schatten in geborgen worden, dan wij ooit zullen vinden!"

„Sssst!" waarschuwde de dokter, „praat hier niet over schatten."

„Ze zullen van mij niets te weten komen!" verzekerde de jonker. Maar daarin vergiste hij zich. Want toen Jim omkeek, zag hij, hoe een man zich haastig uit de voeten maakte. En Jim herkende hem onmiddellijk: het was een van de mannen, die op die avond hun huis overvallen hadden. Maar Jim kreeg niet veel tijd daar over na te denken. „Kom mee!" nodigde de jonker uit. „Dan zal ik jullie eerst eens iets lekkers te eten geven. En dan kunnen jullie meteen kennis maken met onze kok."

„Heb je die zelf ontdekt?" wou dokter Livesey weten.

„Dat heb ik zeker! En als je met zijn kookkunst hebt kennis gemaakt, zul je me dankbaar zijn, dat we zo'n kok aan boord hebben. John Silver is zijn naam!"

Een ogenblik bleef Jim, bij het horen van die naam verbluft stil staan. Had hij die naam meer gehoord? Maar voor hij zich iets herinneren kon, hoorde hij de stem van de dokter: „Weet jij iets van die John Silver, beste jonker?"

„Je bedoelt, of ik zijn verleden heb nagegaan? Neen mijn waarde, daar heb ik heus geen tijd voor gehad. De kapitein van onze boot, meneer Smollet, zou voor de bemanning zorgen; maar na vijf dagen had hij de helft nog maar voor elkaar. Toen ben ik zelf aan het zoeken gegaan. En van die John Silver weet ik alleen, dat hij verbazend goed koken kan. En dat is voor mij het voornaamste. O ja, je moet er maar niet zo op leilen; de man heeft maar één been!"

„Maar één been!" riep Jim dadelijk uit. En meteen zag hij in gedachten de oude kapitein thuis in de herberg en hoorde Jim hem weer zeggen: „Zul je me waarschuwen Jim, als je die man met één been op de herberg ziet afkomen?" Jims gedachtengang werd al weer gestoord door de jonker, die hem bij de arm greep en toeriep: „Je loopt toch niet te dromen, beste jongen? Dromende scheepsjongens kunnen we niet gebruiken. Kijk eens voor je uit. Zie je daar dat uithangbord met die grote verrekijker erop? Dat is de herberg van John Silver. Kom mee, we gaan naar binnen."

Er waren heel wat mannen in de gelagkamer. De meeste hadden een ongunstig uiterlijk. Er was er een, die een hoofd boven de anderen uitstak. Die luisterde vol belangstelling, naar wat een andere kerel hem in het oor stond te

fluisteren. Jim herkende hem dadelijk; het was dezelfde man, die op de kade, na de onvoorzichtige woorden van de jonker over de schatten, er zo vlug van door ging. Ook nu maakte hij, zo gauw hij de vreemdelingen zag binnen komen, dat hij weg kwam. Toen zag Jim de lange man lachend op hen toekomen. „Dat is John Silver!" flitste het dadelijk door Jims hoofd. De man had maar één been, het rechter. Van de linkerschouder hing een lange, sterke houten kruk

neer, waarmee, dat zag Jim dadelijk, de man handig wist om te gaan.
„Welkom in mijn huis, heren!" klonk het allervriendelijkst. „Zet u neer bij deze tafel, jonker Trelawney; gaat u ook zitten dokter Livesey, dan zal ik u dadelijk iets heerlijks voorzetten."
De dokter toonde duidelijk zijn verwondering, dat deze kok hem bij de naam noemde. John Silver lachte begrijpend:
„Verwondert u niet over mijn vrijheid. Maar de jonker heeft al zoveel van u verteld, dat ik u als een van mijn vrienden beschouw."
Nu scheen de man ook Jim ontdekt te hebben. „Aha, daar hebben we onze scheepsjongen. Je mag er wezen maat! Ik heb zo'n idee, dat jij goed uit je ogen kijkt. Ga ook zitten, makker, dan zul je van mijn kookkunst genieten!"
Dokter Livesey schudde bedenkelijk het hoofd. „Je hebt weer veel te veel gepraat, jonker Trelawney. Die kok bevalt me niet!"
„Mij ook niet!" kon Jim niet nalaten te zeggen. Maar hij begreep onmiddellijk, dat hij te vlug gepraat had. De jonker sloeg dan ook geen acht op zijn woorden, maar richtte zich tot de dokter en zei: „Wees toch niet zo bezorgd! Je moet wat meer vertrouwen in me hebben. Toen ik met deze John over de moeilijkheden van kapitein Smollet sprak, om aan een goede bemanning te komen, wist hij me dadelijk te helpen. Hoor je," dokter Livesey, hij bood me zelfs aan, binnen enkele uren voor een stelletje goeie kerels te zorgen. Wat zeg je daarvan?"
De dokter zweeg! Misschien, omdat hij het niet eens was met de jonker, misschien ook, omdat juist de lange John weer kwam aangelaveerd met een schaal lekkernijen.
Jim kon zijn ogen niet van die man met het ene been afhouden. Jim zag scherp: dit was de man, waarvoor kapitein Bones bang geweest was; Jim voelde, dat deze John Silver niet te vertrouwen was. En plots gooide Jim het er uit: „Hebt u kapitein Bill Bones gekend?"
Een enkel ogenblik veranderde het gelaat van John Silver van kleur. Maar hij herstelde zich meteen. „Over wie heb je het, knaap? Bones? Nooit van gehoord."
„Bones was de kapitein van een piratenschip!" hield Jim vol. Meteen begon de lange John te lachen. „Waar zo'n scheepsjongen al niet van droomt. Het zeeroversleven lokt je zeker aan, hè? Ik geloof, dat je net zo'n duivelse jongen bent, als ik vroeger was!"
De man met het ene been had zijn hand vertrouwelijk op de schouder van Jim gelegd. „Als de heren het goedvinden," vervolgde hij, „dan blijft deze stoere kajuitsjongen vanavond bij mij. Ik heb het nog al druk voor we weg gaan. Dan kan hij me even helpen."
Het was Jim alsof hij ineenkromp onder de drukkende hand van John Silver. Tot zijn grote teleurstelling gingen jonker en dokter

met het voorstel accoord. Even later vertrokken ze.
„Kom jij maar mee naar de keuken!" hoorde hij John zeggen. „Dan kun je me met de vaten helpen."
Werktuigelijk deed Jim zijn werk. Plots schrok hij op van een vreemde schorre stem: „Piraten! Piraten!" „Haha!" lachte John, „dat is mijn papegaai. Weet je hoe ik hem noem? Kapitein Flint!" „Kapitein Flint?" herhaalde Jim verbaasd. „Dat is de zeeroverdie...." Jim voelde, dat hij te veel zeggen ging. In de stilte die plotseling viel, hoorde hij in de gelagkamer een bekende stem klinken. Jim sloeg er heen: Zijn vermoeden werd bewaarheid. Meteen schreeuwde hij luid: „Dat is de Zwarte Hond! De Zwarte Hond. Houd hem!"
Maar de Zwarte Hond nam de benen. Jim bedacht zich niet lang en snelde hem achterna!

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

RAADSELKIST

1. Ik ben een woord van vier letters en ik ben meestal met garen omwonden. Neem je mijn eerste letter weg, dan zit ik niet vast. Neem je nog eens een letter weg, dan ben ik een groot hoefdier. Wie ben ik?
2. Twee keer zit ik in de goot,
Twee maal ben ik in je brood,
Twee maal in een tafelpoot,
'k Volg je hier, ik volg je daar,
'k Volg je zelfs tot in de dood.
Wie ben ik?
3. Van ieder woord van het eerste rijtje ontbreekt één letter. Deze ontbrekende letters kun je in de afgebeelde blokken vinden. Zoek nu bij ieder woord de juiste letter, maar laat de woorden in dezelfde volgorde staan. Elke letter uit de tekening mag natuurlijk maar één keer gebruikt worden. Heb je de puzzle goed opgelost dan vormen de eerste letters van alle woorden te samen de naam van een grote stad in Nederland.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Een agent zag een kleine auto aankomen, die om de tien meter een sprongetje in de lucht maakte. De agent hield de auto aan en vroeg de bestuurder: „Wat is er met Uw wagen aan de hand, meneer?"
„Wel," zei de man, „er mankeert niets aan mijn auto, maar ik heb de hik!"

NOG WAT PUZZLES

1. Ik ben een woord van vijf letters en ik ben iemand, die pikzwart, maar ook wel eens chocoladebruin kan zijn. Draai je mij om dan ben ik kletsnat en houden de mensen meestal niet van mij, hoewel ik toch onmisbaar voor de aarde ben. Wie en wat ben ik?

2. Welke van de vier is de juiste?
een gamelan is een:
tropische vis
klein paardje
javaans orkest
landbouwwerktuig.
een papillot is een
vrijbuiter
tegenstander van de prinsgezinden in de 18e eeuw
beschermheer
krulspeld.
een kombof is een
kinderziekte
bijkenkentje
Russische berenmuts
verzorger van een olifant.

NIET VOOR DE POES!

In Madrid (Spanje) werd ingebroken in een groot huis. Er was niemand thuis, alleen de poes zat in de keuken. Poes schrok zó erg, dat ze opsprong en de dieven (het waren er twee!) aanvloog! Ze krabde en kraste zo hard, dat de dieven er vandoor gingen. Die poes had wel een extra visje verdiend!

PIETIE, DE MUIS

In een peuterig huisje
Woont mijn witte muis,
In dat kleine kluisje
Voelt hij zich best thuis.
Pietie heet mijn muisje
Hij is net zo wit
Als het dotje watten,
Dat in 't huisje zit,
in zijn blanke nestje
Slaapt hij heerlijk, hoor!
Drinkt en knabbelt even
En slaapt dan weer door.
Pietie, klein wit muisje,
Wordt eens wakker, zeg!
Ha! Daar is zijn snuitje,
Floep! 't Is al weer weg!

OPLOSSINGEN RAADSELKIST No 26

1. Van links naar rechts:
1. inbraak; 2. anemoon; 3. badhuis; 4. breiles; 5. Holland; 6. brutaal; 7. drinken.
Het woord in de donkere hokjes is: INDIAAN.
2. een akela is een leidster van de welpen; fluwijn is een steenmarter; een gastroloog is een buikspreker.
3. pop, Bob, dop, kop, sop, mop.

DRIE MOEILIJKE VRAGEN

ANTWOORDEN

1. De Mount Everest (8900 meter hoog) is een bergtop van het Himalayagebergte in Nepal (Azië).
2. Een pharao is een koning van het oude Egypte.
3. Gustav Adolf IV.

Vervolg v. blz. 10

Vervolg blz. 13

Vervolg v. blz. 9

Vervolg blz. 20

WACHT 'NS EVEN, JONGENS! GAAN JULLIE ECHT WEG?
JA, ECHT WEG! GIJS HOEFT NOOIT MEER KWAAD TE ZIJN OP MUISJES!
OMA HEEFT MUISJES VERGETEN!
OMA HOUDT HELEBOEL VAN PLUTO! (SNIK)
WIJ GAAN WEG!
HA! HA! DIE MALLE MUIZEN ZIJN JALOERS OP PLUTO! 'K HEB NOOIT GEDACHT DAT WE ZE NOG 'NS KWIJT ZOUDEN RAKEN!
JAMMER, DAT DIE HOND NIET METEEN MEEGAAT!
MAAR MISSCHIEN KAN IK...?
HEEL SLECHTE GEDACHTE!
ZEG! JULLIE MOETEN MIJ NOG EEN AANDENKEN GEVEN!
ARME MUISJES HEBBEN NIETS! MAAR GIJS MAG ONZE MUTSJES HEBBEN!
FIJN! DANK JE WEL!

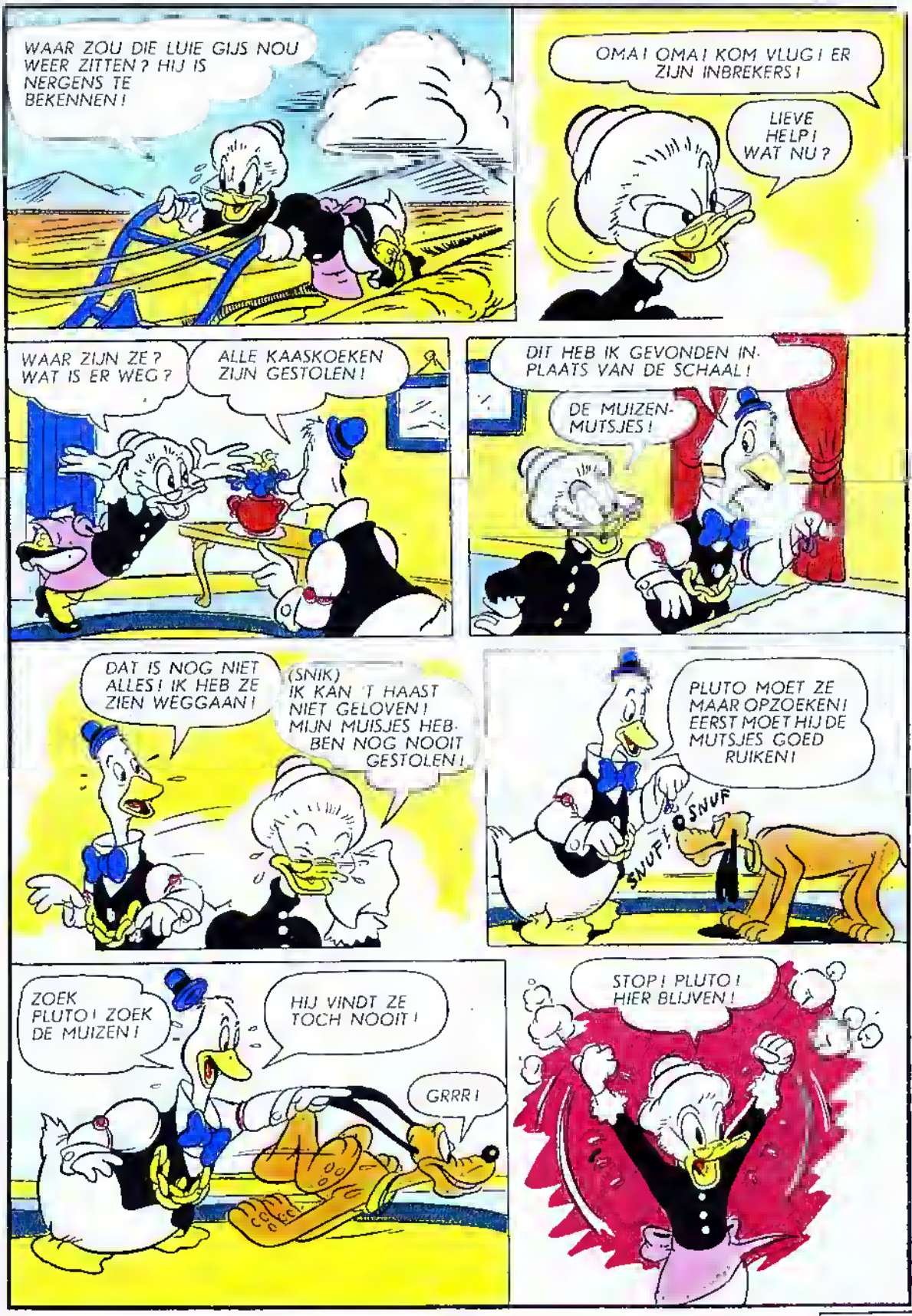

Vervolg blz. 22

Vervolg v. blz. 17

HE MANNEN..
LOOP! HIJ HEEFT 'N GEWEER.
STOP, STOP, JE HOEFT NIET TE REN-NEN.
IK WILDE JULLIE HELEMAAL NIET BANG MAKEN, VOORAL NU NIET!
BENT U DAN NIET BOOS?
NATUURLIJK NIET, IK HAD WATER NODIG, MAAR IK BEN NIET STERK GENOEG OM EEN BRON TE GRAVEN.
NU HOEF IK GELUKKIG GEEN WATER MEER VAN HET STRAND TE SLEPEN!
DIT GELD IS VOOR JULLIE, VOOR ALLES WAT JE VOOR MIJ GEDAAN HEBT.
KOMEN JULLIE MAAR GAUW TERUG EN NEEM AL JE VRIENDEN MEE. ALLE JONGENS EN MEISJES VAN LORRENDAM MOGEN KOMEN. DAN KUNNEN JULLIE HIER PLEZIER MAKEN!
'S AVONDS...
WE HEBBEN GEEN SCHAT GE-VONDEN!
MAAR HET WAS TOCH EEN HEERLIJKE DAG!

Vervolg v. blz. 19

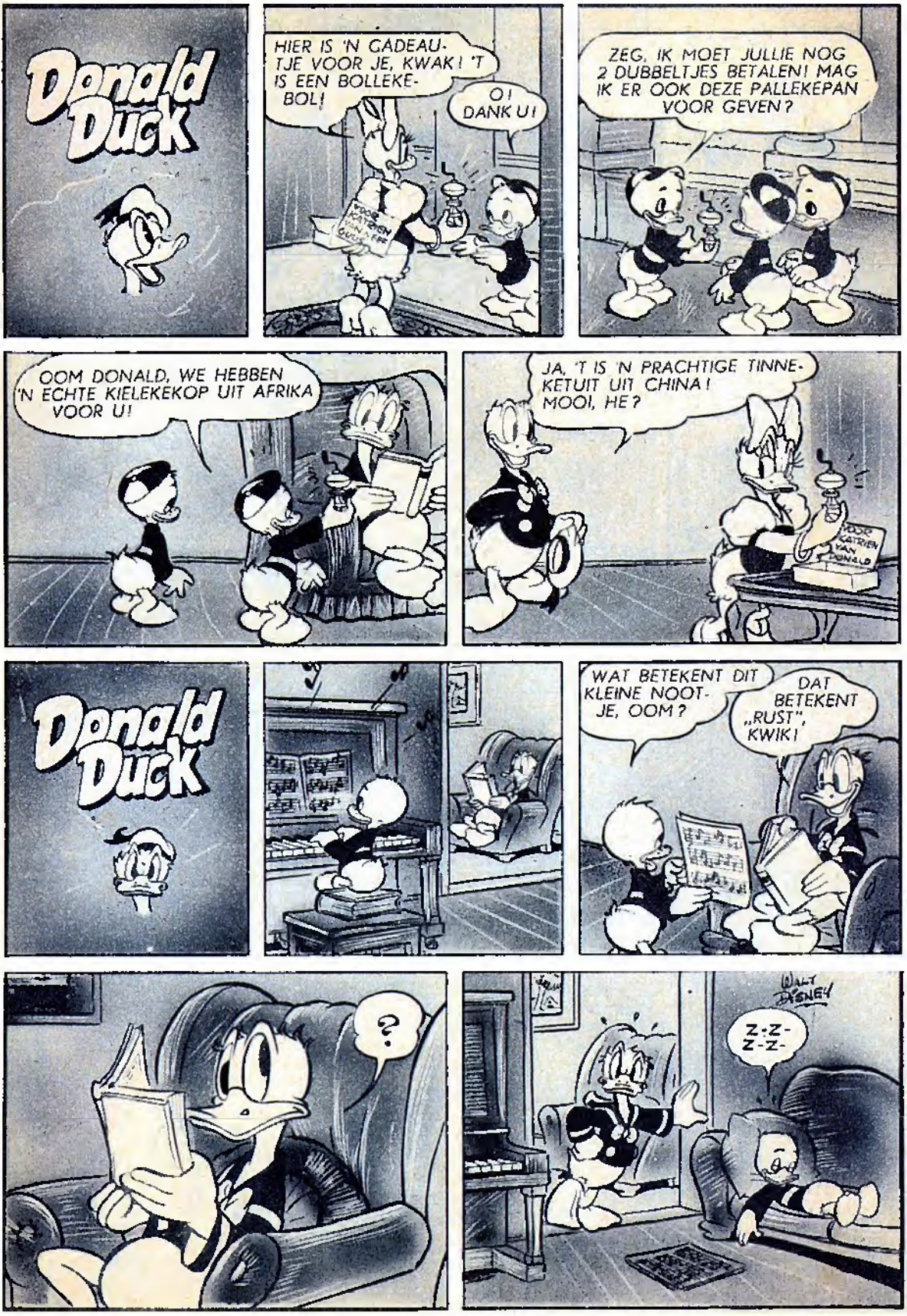
Donald Duck
HIER IS 'N GADEAUTJE VOOR JE, KWAK! 'T IS EEN BOLLEKEBOL!
O! DANK U!
ZEG, IK MOET JULLIE NOG 2 DUBBELTJES BETALEN! MAG IK ER OOK DEZE PALLEKEPAN VOOR GEVEN?
OOM DONALD, WE HEBBEN 'N ECHTE KIELEKEKOP UIT AFRIKA VOOR U!
JA, 'T IS 'N PRACHTIGE TINNEKETUIT UIT CHINA! MOOI, HE?
Donald Duck
WAT BETEKENT DIT KLEINE NOOTJE, OOM?
DAT BETEKENT „RUST", KWIK!
?
WALT DISNEY
Z-Z-Z-Z-

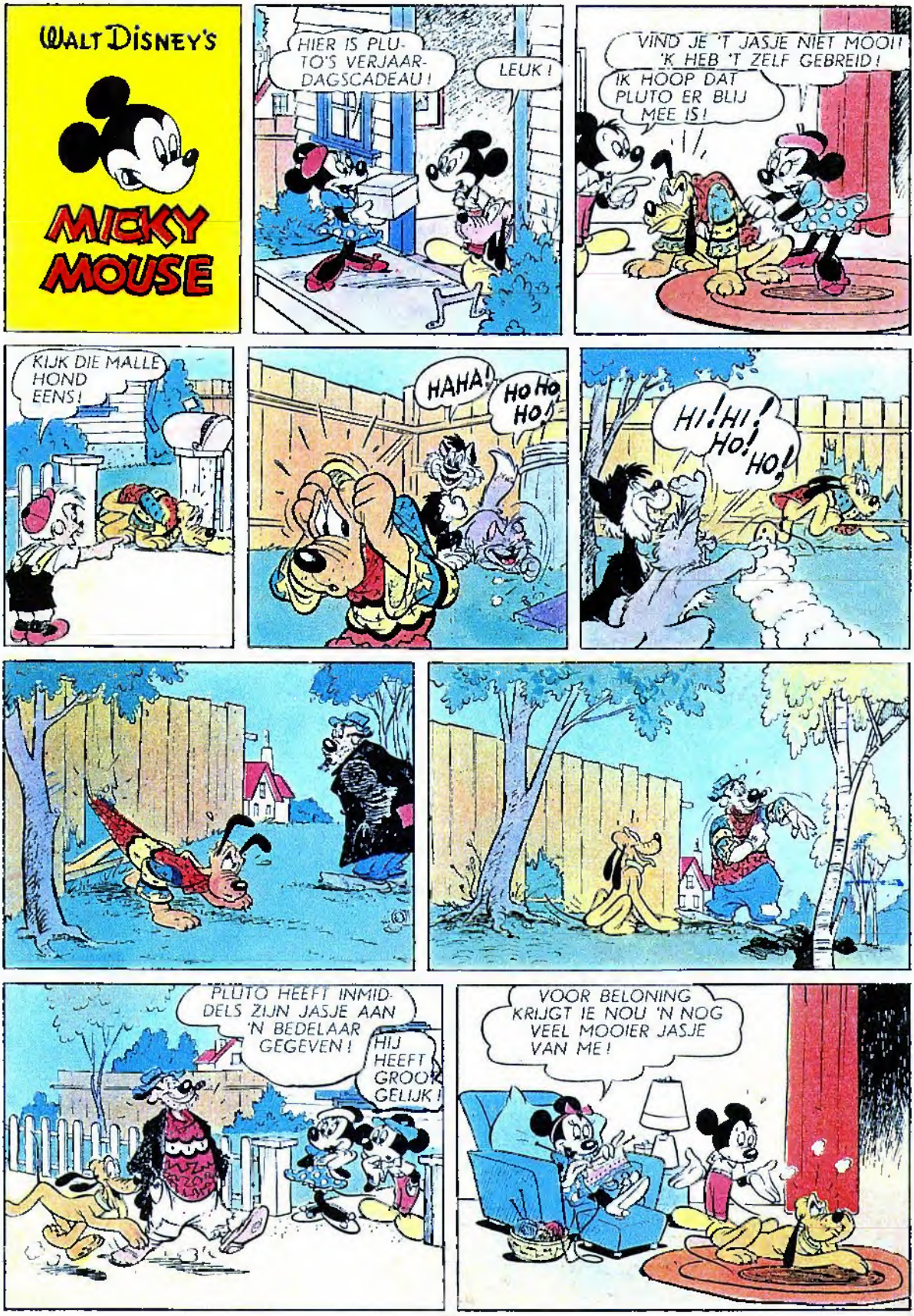
WALT DISNEY'S
MICKY MOUSE
HIER IS PLUTO'S VERJAARDAGSCADEAU!
LEUK!
VIND JE 'T JASJE NIET MOOI! 'K HEB 'T ZELF GEBREID!
IK HOOP DAT PLUTO ER BLIJ MEE IS!
KIJK DIE MALLE HOND EENS!
HAHA!
HO HO HO!
HI! HI! HO! HO!
PLUTO HEEFT INMIDDELS ZIJN JASJE AAN 'N BEDELAAR GEGEVEN!
HIJ HEEFT GROOT GELIJK!
VOOR BELONING KRIJGT IE NOU 'N NOG VEEL MOOIER JASJE VAN ME!